

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **A. Y. K.**, zastoupené JUDr. Františkem Tůmou, advokátem se sídlem Praha 8, Povltavská 22/150, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2005, č. j. OAM-896/VL-10-04-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2006, č. j. 63 Az 69/2005 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23. 5. 2005, č. j. OAM-896/VL-10-04-2005, žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

V žalobě proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně citovala ustanovení § 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění účinném do 31. 12. 2005 (dále jen správní řád), která správní orgán v řízení porušil, a trvala na tom, že nebyly naplněny zákonné důvody pro zamítnutí její žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné a naopak splnila zákonné podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, resp. minimálně pro vztažení překážky vycestování. Ke skutkovým důvodům odkázala na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a další spisový materiál. Navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 5. 2006 žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost založenou na důvodech dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Konkrétně uvedla, že žalovaný porušil § 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1, § 46, § 47 odst. 3 správního řádu a rozhodl, aniž by byl zjištěn skutečný stav věci. Soud pak namísto zopakování a doplnění důkazů a jejich řádného zhodnocení žalobu zamítl jako nedůvodnou. Přitom se nijak nezabýval požadavkem na udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Žalovaný i soud tak nedůsledně vyhodnotili důvody její žádosti, soud měl navíc k projednání věci

administrativní přístup. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dále požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 7. 2. 2007 krajský soud stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, aby uvedla z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů rozsudek napadá. Stěžovatelka byla poučena o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelce (jejímu advokátovi) bylo usnesení řádně doručeno dne 16. 2. 2007. Ve stanovené lhůtě však stěžovatelka vady podání neodstranila, ani nepožádala o prodloužení této lhůty.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Předmětná kasační stížnost neobsahovala dostatečně určitá tvrzení, z jakých důvodů stěžovatelka rozsudek napadá. Přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat konkrétní, tj. ve vztahu ke stěžovateli a k projednávané věci individualizovaná, tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Ze znění kasační stížnosti však musí být seznatelné důvody, které odpovídají zákonným kasačním důvodům. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale není dostačující, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvede některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatelka pouze označila jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a obecně konstatovala, že žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu a rozhodl bez řádně zjištěného skutečného stavu věci. Soud pak dle jejího názoru neprovedl dokazování a nehodnotil žádné důkazy. Důvody její žádosti o udělení azylu tak nebyly řádně vyhodnoceny. Taková tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení se dopustil žalovaný, jsou však stížena nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatelky sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejich důvodů leží na stěžovatelce v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Namítla-li pak stěžovatelka neřádné hodnocení důvodů pro udělení humanitárního azylu soudem, resp. skutečnost, že se krajský soud těmito důvody nezabýval, vnesla tím do kasačního řízení výlučně nový právní důvod, o němž se v řízení před krajským soudem nezmínila, i když tak učinit mohla. V její žalobě však jakákoliv výtka směrem k neudělení humanitárního azylu chybí. Takový důvod kasační stížnosti je proto nepřijatelný (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Podání stěžovatelky tedy zákonné náležitosti neobsahovalo, krajský soud ji proto správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ostatně zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu